

30 Jarig jubileum van het shantykoor "GIN SEE TO HEICH".

Een zee van tijd en een oneindig strand,
een zee van liefde, en we zijn op Schiermonnikoog gestrand.

Ons doel was om het koor van Schiermonnikoog te bezoeken en hen met het 30 jarig jubileum van het koor te feliciteren. Wel te bedenken dat het één van de oudste koren van Nederland is.

Een bijna 60 jaar geleden heb ik hier de laatste voetstappen gezet, en eigenlijk verlangde ik altijd wel terug na het eiland. Een eiland van een onbegrijpelijke rust. Een rust waarbij je de stralen van de vuurtoren kunt horen draaien, zo stil is het s,nachts.

Vanaf Lauwersoog namen we de boot richting het eiland. Een reis die ongeveer een 45 minuten duurde en waarbij we mooi even konden genieten van een heerlijke kop koffie en een broodje. Aangekomen op het eiland stond de voorzitter Henk Kussendrager ons al op te wachten. Hij bracht ons naar onze overnachtings locatie. Hier werden we gastvrij ontvangen. Een gastvrijheid en vriendelijkheid die je overal op het eiland tegen komt, of je nu in het centrum bent of op het strand. We werden naar onze slaapgelegenheid gebracht en er werd ons verteld over het hoe en wat tijdens ons verblijf aldaar.

Daarna hebben we het eiland een beetje verkend. Zoals het 60 jaar geleden was waren er nog veel herinneringsplaatsen, zoals de walviskaak, een monnik die nog steeds op de zelfde plaats stond en het botenhuis van de Willem Horsman, beter bekend als de historische reddingsboot van Schiermonnikoog. Uiteraard moest ik daar even door de ramen gluren of de oude rupstractor er ook nog was en inderdaad alles was en is nog als vroeger geheel compleet. Bij nadere informatie hoorde ik dat men in de zomer maanden regelmatig nog te water gaat langs de Badweg zoals het vroeger ging. Dus ook die wandeling hebben we gemaakt naar het strand, net alsof we mee liepen met de boot naar het strand. Ook kwamen we langs de plaats waar vroeger het zo genaamde bleekneusjes huis "huize Elim" stond. Nu met de naam Landal park. Wat ons direct opviel dat de voorzijde gelijk gebouwd was als de voorgevel van het huis Elim. Zo blijft ondanks de vernieuwing alles een beetje bij het oude. Het katholieke huis met de zelfde functie was er ook nog in de zelfde staat. (zie foto)

Ook het strand kende de tanden des tijds en wat eens een witgouden strand was lag nu een donker begroeide strook vol met stekelige duindoorn.

Via de vuurtoren kwamen we nog een tuin vol met aangespoeld materiaal tegen waar ballen van netten, reddingsboeien en veel meer spullen lagen en waar we dus even moesten kijken. De eigenaar, een ouwe jutter, kwam naar ons toe en begon zijn verhaal waarbij ons opviel dat de tijd vloog en we trek in wat eten kregen en we snel de weg naar het dorp vervolgden. Het koffiehuis waar we neer streken was men al even gastvrij en vriendelijk. De eigenaar vertelde ons dat hij ook bij het koor hoorde, maar tijdelijk door ziekte even een tijdje afwezig was en met herstel bezig was om terug te keren naar het koor, welke zeer geliefd was op het dorp. Hier hebben we onze maaltijd ook gelijk maar genuttigd en was het afscheid nemen al enigszins moeilijk. Voor de opening van de zaal wilden we toch weer terug naar het strand om de ondergaande zon te zien die al enigszins rood kleurde. En zowaar , zowaar ik heb de zon zien zakken in de zee. Wat een prachtig gezicht en reeds de eerste stralen van de vuurtoren werden zichtbaar. We begaven ons op weg naar het dorpshuis, waar inmiddels al een aantal koor leden waren. De voorzitter bracht ons naar onze plaats, waar we een goed gezicht op het koor hadden. Uiteraard laten we u mee genieten door hier te [klikken](#)

De voorzitter hield een heel gesprek tijdens de opening en vertelde dat men er goed over na gedacht had om wel of geen uitnodiging naar ons te sturen. Men had gedacht om het wel te doen, want er kwam toch geen kip. Verkeerd gedacht, en met had ons dus nu in de zaal zitten, maar men was wel nieuwsgierig wat er in die grote tas zat. (surprice) In de pauze begaf ik me naar de ruimte van de bar waar het koor zich bevond en werden zowaar alle koorleden door de voorzitter tot stilte gemaand en ik het woord kreeg. Ik laat me niet zo snel uit het veld slaan en vertelde het koor dat als ik tijd heb nog naar Sinterklaas ga in Spanje als ik een uitnodiging krijg. Met een kort woord en uiteraard de felicitaties namens Shanty Nederland, overhandigde ik het presentje voor het koor waar men een luid applaus voor gaf. Een gast optreden van Anneke Douma was ook fantastisch en men begon zowaar met het lied van "it weanskip" de polonaise te lopen door de zaal en alles kwam van de stoel omhoog. Eigenlijk was voor ons de avond veel te snel om en konden we terug kijken op een zeer geslaagde avond van een klein koor welke zeker groot in zijn daden is. Afscheid nemen met het aan boord gaan viel altijd zwaar, zo hier ook en menig rilling loopt dan over je rug. Tja er gaat natuurlijk niks boven Groningen, maar Schiermonnikoog ligt er boven ! Waarom je dan bij Friesland hoort snap ik eigenlijk nog steeds niet. (lol) Rond de klok van 1 uur zondags waren we terug op onze overnachtings plaats waar we als een blok in slaap vielen. tegen 9 uur werd er op de deur geklopt en werden we getrakteerd op een geweldig ontbijt, met echt alles er op en er aan. Hierna namen we afscheid van onze gastheer en gastvrouw waar we prima hebben overnacht en heerlijk hebben gegeten. Ons is ook nog ingefluisterd dat er weer 4 monniken op het eiland vertoeven en er ook plannen bestaan om weer een klooster te gaan bouwen.

Dus we kijken al weer uit naar een volgend bezoek aan het eiland. We denken met gevoel terug aan het mooie weekend, het geweldig optreden van het koor en het gastvrij en vriendelijk ontvangst op het eiland. Koorleden, muzikanten, bestuur en bewoners bedankt.

regio vertegenwoordiger
Shanty Nederland
Klaas Dijkhuis